

[Bækgaard.]

stillet end den præst, som kun kan deltage i det, der vedrører det kirkelige. Et tydeligt eksempel udviser de præster, der virkede sidst i det attende århundrede, idet de i høj grad var med til at grundlægge den udvikling, som landbruget har gennemgået, og som har været til stor gavn for hele samfundet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kan de økonomiske konsekvenser ikke virke afskrækkende, takket være den gave, der i april 1962 er skænket til formålet, hvorved der sikres en ejendom, som kommer til at danne rammen om en god institution for de præster, der ønsker at supplere deres viden. Jeg vil gerne understrege ordene „supplere deres viden“, da det primære i præsteundervisningen stadig væk må ske over universitetet, selv om man nok kan have sine tvivl, om vi har de rigtige uddannelsesforhold dér i øjeblikket.

For mig at se burde alle studier, og det gælder ikke alene teologien, gøres til genstand for en nøje undersøgelse af, om ikke den egentlige studietid kunne afkortes og, som nu tilfældet bliver her, suppleres med løbende kursus og videre efteruddannelse. Det vil ikke alene betyde en stor økonomisk lettelse for de studerende, men man ville undgå, at disse ofte når helt op omkring 30 års alderen, før de forlader eksamensbordet. Ikke mindst det sidste finder jeg vigtigt at få ændret af hensyn til de studerendes videre liv og virke. Men som sagt, universitetsuddannelsen må stadig være det primære, og et efteruddannelsesinstitut må udelukkende være forbeholdt præster i embede.

Her kommer så det økonomiske spørgsmål ind i billedet: hvem skal betale vakancen? Det må blive landets stifter, men det kan den højtærede minister måske give oplysning om.

I lovforslagets § 1 gives der oplysning om de dag, der tænkes som undervisnings-emner. Jeg er glad for ordene til sidst: „folkekirkens opgaver i det moderne samfund“. Jeg vil tro, at Ydre Missions indslag i f. eks. vort forhold til u-landene er et af de emner, der må have en god plads på undervisningsplanen.

I lovforslagets § 2 gives der kirkeministerens bemyndigelse til at fastsætte regler

for institutionens styrelse og virksomhed. Dér vil jeg ligesom nogle af de andre ordførere sige, at det er vort parti meget imod, selv om vi ikke nærer tvivl om den højtærede kirkeministers gode hensigt i så henseende. Der kan komme andre ministre, som ønsker at præge institutionen i en bestemt retning, og derfor vil jeg foreslå, at bestemmelsen om sammensætningen af den bestyrelse, som det ifølge bemærkningerne til forslaget er tanken skal lede institutionen, indføres i selve loven. Kan dette ske, giver de uafhængige gerne fuld tilslutning til lovforslaget.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg er i den glædelige situation, at der til dette lille kirkelige lovforslag foreligger tilslutning fra samtlige ærede ordførere. Det vil jeg gerne takke for.

Jeg undrede mig i og for sig over, at det ærede medlem hr. Johan Nielsen stillede det spørgsmål, hvorfor der skulle være efteruddannelse, og jeg vil tillade mig at afvise den begrundelse som uholdbar, at det er, fordi jeg synes det, og så vil det ærede medlem mene, at så er det godt. Det synes jeg er for meget af det gode.

Det blev nævnt af det ærede medlem hr. Skov Thulesen, at lovforslaget trods sin lidenhed var med i åbningstalen; det var nu ikke for at stoppe ekstra stof ind, det var, fordi der efter min mening i dette lille lovforslag er et virkeligt perspektiv, noget nyt, og det var begrundelsen for, at det blev nævnt allerede i åbningstalen.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Skov Thulesen brugte udtrykket, at instituttet skulle være en inspirationskilde, for det er sådan, det er ment. Det er ment, at det skal blive et eftertankens og efterprøvelsens sted, og jeg kan ikke dele det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansens mening, når han hævder, at præsterne kunne lige så godt gå — eller de kunne have rig lejlighed til at gå, hvis de ville — på universitetskursus. Det gælder da kun præsterne i Århus og København. Men det er noget helt andet, der skal foregå her. Det er netop værdien, at man får disse 4 måneders orlov, kommer ud af den daglige sammenhæng og det daglige arbejde og kan efterpøve sin lutherske arv stillet ansigt til ansigt med dagens problematik.